

[Else-Merete Ross.]

rindelig 12 medlemmer. Efter som arbejdet er vokset, tror jeg, vi er mellem 40 og 50. Men det vil efter min mening ikke være rigtigt, hvis rådet skal mødes lige så sjældent som nationalkommissionen. At styrelsen hvert år skal aflægge beretning over for rådet, behøver ikke at være ensbetydende med kun ét årligt møde.

Hvis rådet skal følge styrelsens virksomhed, må et vist antal møder og et vist antal referater vel forudsættes. Rådet kan vel også dårligt være rådgivende, hverken for regering eller styrelse, hvis det ikke spørges af og til. Rådet kan også selv rette henvendelser til styrelsen. Det kan vel næppe ske, uden at man mødes og drøfter, om henvendelsen kan gå i hele rådets navn eller kun i enkelte organisationer.

Rådet kan nedsætte udvalg. Jeg kunne tænke mig, at ungdoms- og kvindeorganisationer i fællesskab var interesseret i et udvalg til varetagelse af stipendiaternes personlige kontakt med danskere uden for de rent faglige kontakter og måske også kunne samarbejde for oprettelsen af et center, som kunne blive samlingssted for stipendiater og danske til gensidig berigelse. Det er en af de måder, hvorpå en større del af befolkningen kan være aktivt med i arbejdet.

Det ærede medlem fru Edel Saunte talte ved første behandling om den betydning, det har for u-landene, at deres kvinder får del i undervisningen og derved kommer med i udviklingen, så at de som mødre kan være med til at påvirke den følgende generation. Jeg ved godt, at mænd også kan interessere sig for undervisning af kvinder, men sandsynligvis ligger det deres egne kønsfæller endnu mere på sinde. Ved internationale konferencer ser de fleste andre landes kvinder med beundring på den stilling, de nordiske kvinder indtager i deres lande. Også af den grund ville jeg finde det beskæmmende, hvis der i styrelse, sekretariat og råd ikke var en rimelig repræsentation af kvinder.

På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til den ændrede affattelse af lovforslaget.

Det er en meget stor opgave, vi står over for. Den løses ikke blot ved at vedtage en lov om oprettelse af en administration.

Denne opgave skal løses år efter år ved tilstrækkelige bevillinger, hvis vi virkelig vil bidrage til at opfylde det mål at formindske svælget — det alt for store svælg — mellem rige og fattige lande.

Morten Lange: Som det er nævnt nogle gange, er lovforslaget blevet radikalt omarbejdet på sin vej gennem udvalget, og det er det jo ikke blevet ringere af. Det er stadig væk kun en rammelov, hvorefter jeg virkelig håber der vil blive givet mange penge ud, også væsentlig flere end — hvad skal vi skyde på — den halve snes millioner, som man måske vil samle sammen i den store indsamling. Det er i virkeligheden kun en aperitif til, hvad der af penge bør fyldes i det arbejde, som dette lovforslag skal dække. Jeg kunne måske dog bemærke, at det vel endda er et spørgsmål, hvor megen værdi al denne tam-tam har. Jeg er ligesom det ærede medlem fru Else-Merete Ross af den forhåbning, at det ikke skal være en årlig foranstaltning. Det er meget større beløb, der skal bruges, end dem, der kan samles ind, og i det lange løb står vi os nok ved at tage denne sag lige så alvorligt som andre bevillingssager.

Man har også gjort sig realismen klar derved, at man har gjort størrelsen af styrelsen, som jo nok bliver det kommanderende led, mere rimelig. Jeg ser med beklagelse, at den højtærede kulturminister ikke er her i dag; for et par dage siden blev jeg vældig uenig med ham angående spørgsmålet om styrelsers størrelse, idet det var — og stadig er — min opfattelse, at alt for store styrelser kan være besværlige. Jeg tror, vi har nået et rimeligt medlemstal i dette tilfælde, og jeg håber, at det må lykkes for den højtærede udenrigsminister at sammensætte styrelsen således, at den både sammentager modenhed og effektivitet blandt de medlemmer, der skal udpeges til den.

Jeg er slet ikke i tvivl om, at man fra tid til anden under behandlingen af u-landshjælpens problemer vil støde på klager over, at administrationsudgifterne sikkert bliver for store, og jeg foranlediges i den forbindelse til at sige, at jeg tror nok, netop denne form for arbejde kan blive noget af det dyreste, der findes, hvis det skal gøres godt. Jeg har set hæderlige hjælpeprojekter gennemført her i verden, hvor man har haft